tüli kohe liikumas ja wemblad sagedast' tantsimas, et arwast' eeslid ja warjud weristamata päädega koeu peasid. Wiimaks mässas kõik lin, üks ika teise wasta, aga kui nende mässajate käest küsiti: mispäraſt teie nii kurjast' üks teisega mässate? siis ei wõinud palju kedagi pikemat otsust anda kui: »mina olen eesel, ja tema on wari, ehk ümberüteldud: mina olen wari, ja tema on eesel.

Just niisama kentsakas lugu oli aega mööda Tuisulas, kus rahwas ka pikemalt tülist ei teadnud, kui — mina olen nurgelise, tema on ümmarguse rata-mees. Neid oli wäga pisut, kes seda mõistsid, et ümmargune ratas hõlpsamalt tee peal weereb, kui üks nurgeline. Kes asja korra olid sõidul ise katsunud, teadsid selgest', et ümmargune ratas kergem on; aga nemad ei wiitsind oma wana wankritel paremaid rataid teha, niisama wähe uusi wankrid teistwiisi ehitama hakata. Tuisulased on tännini igas kohas nurgeliste ratastega läbisaanud ja nendega harind: mis hädа päraſt peaksime meie rataspuid minema paenutama. Tõsi on, et meie lapsed löndi õpides künkliku põranda ja pika särkide päraſt kukudes mõnda muhku pähä saawad, enne kui särgisaba jalge eest ülestõstma ja põranda haudade eest ennast hoidma õpiwad; aga kes selle tühja asja päraſt lähäb särki ja põrandat moondama! Anna lapsele mõni kibe witsalaks selga, kunni ta särgisaba tõstma ja põranda haua eest ennast hoidma õpib! Kuida asi kord meie Tuisulas on, sellega peab igamees rahul olema. Kõik wana risu ja koli armastajad on meie sõbrad, kes uudist ja paremat tahawad sünnitada, — meie wihamehed.

Siin lõpetame ennemuisteſt jutu, kellel pikemat õpetust tarwis ei ole. Kes koore seest tuume oskab leida, se leiab seda õpetuseta, ja kes ei oska, sellele ei aitaks ka pikem õpetus midagi.

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1859, lk. 34